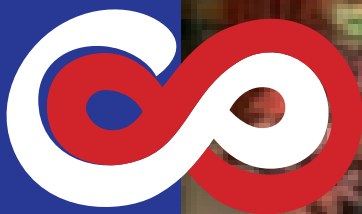

Kajuit Nieuws

kerst
2015

Spreekbuis van Communautaire Gemeenschap Oudezijds 100
jaargang 57 - nummer 2

**OUDE
ZIJDS
100**

hier ben ik

Colofon

Mensen uit alle hoeken van de samenleving vormen samen Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100. In de binnenstad van Amsterdam en daarbuiten willen wij in leven en werken het evangelie van Jezus Christus present stellen. Oudezijds 100 biedt concreet hulp door inloop, maatschappelijke opvang, begeleid wonen, medisch maatschappelijk werk en medische zorg voor onverzekerden. De woongemeenschap functioneert hierin als groot gezin en oefenschool, die de hulpverlening ondersteunt. Van meet af aan is de gemeenschap een plek waar christenen met verschillende achtergronden hun dagelijks leven delen. Als werkplaats voor oecumene zoeken we wat ons samenbindt. Gemeente Spe Gaudentes vormt de kern van het grotere geheel van Oudezijds 100 en draagt verantwoordelijkheid voor het reilen en zeilen van de gemeenschap.

Abonnement & informatie

Een abonnement op KajuitNieuws kan ieder moment ingaan. Neem contact met ons op en u krijgt KajuitNieuws thuisgestuurd. De richtprijs is € 10,-.

Wilt u meer weten over onze gemeenschap? Neem een kijkje op onze website www.oudezijds100.nl of neem contact met ons op (zie achterzijde). We sturen u graag informatie toe.

Acceptgiro

U kunt ons helpen door voor ons te bidden, ons werk financieel te ondersteunen of als vrijwilliger met ons mee te werken in Amsterdam of Maria ter Claesze (Friesland).

Met de bijgevoegde acceptgiro kunt u

- giften overmaken voor het KN-abonnement
- giften overmaken ten bate van ons werk

Productie

Dit nummer van KajuitNieuws werd opgemaakt en gedrukt bij Weevers te Vorden. Redactie en logistiek: Willemijn Goos dg, zr Rosaliene Israël sg, zr Dorothea Mulder-Derks sg, Pieter Pronk tg, Lobke Timmerman tg, Leendert van Wolfswinkel tg en Annette de Zwart dg.

Inhoudsopgave

Vriendenbrief	3
Welkom en afscheid	6
Impressies gemeenschapsweekend	7
Column Kruispost	15
Kroniek “Delen en werken”	16

Vriendenbrief

Hier ben ik

Bose, oktober 2015
Aan allen verbonden met
Gemeenschap Oudezijds 100,

Ici entrent les envoyées de Dieu

Deze vriendenbrief schrijf ik vanuit Bose, een oecumenische monastieke gemeenschap in Italië. Een groeiende gemeenschap van negentig broeders en zusters die een celibatair maar gemeenschappelijk leven leiden. Bose ligt afgelegen, in de ‘pieds des Alpes’. Het is zo’n andere omgeving dan onze Amsterdamse wallen, een groter contrast is er bijna niet. De lucht is zuiver, er zijn geen drommen toeristen of straatafval, je hebt prachtige vergezichten op de bergen met alle kleurschakeringen in plaats van goedkoop rood tl-licht. Maar als je door die buitenkant heen kijkt, ervaar je dezelfde spiritualiteit als in de gemeenschap van Oudezijds 100. Een spiritualiteit die leeft in de hoop van de eenheid van de Kerk en een spiritualiteit van gastvrijheid. Jaarlijks ontvangen zij twintigduizend gasten, gelovigen en niet-gelovigen, mensen van de Kerk en zij

die leven in de marges van de maatschappij of in de marge van de Kerk zelf. Zoals bij ons in de kajuit boven de deur staat ‘ici entrent les envoyées de Dieu’, zo zeggen ook de broeders en zusters in Bose: “The monk who wants to exercise himself in the art of knowing the divine presence must learn to discern the face of Christ in the guest and to cause to emerge, in great mystery of encounter with the other, Christ hidden but present in every man, even in the one disfigured by evil and brutalized by vice.” (Monastero di Bose 2012 edizione Qiqajon)

Hier ben ik

Ons jaarthema is ‘Hier ben ik’. Maar hoe meer ik er mee bezig ben, hoe meer ik naar de eigenlijke tekst ga: ‘Zie, hier ben ik’, zoals het ‘Hineni’ in de grondtekst van de bijbel. Het gaat er om te ‘zien’, zien dat God aanwezig is. God zien in een wereld die verminkt is door het kwaad. Als wij alleen naar de dreigingen kijken – terroristische dreiging, economische dreiging, de dreiging van het individualisme

en zo meer – dan verlies je de hoop en het zicht op de genade van God.

Communautair leven is niet altijd even makkelijk. Maar door te leven in gemeenschap kun je niet anders dan steeds weer opnieuw, onverwacht, Christus ontmoeten in de ander. Als je zo dicht met elkaar leeft dan moet je de ander wel zien. Christus is in ieder mens verborgen. Daarom is het zo belangrijk om naar die totale mens te kijken, samen onderweg te gaan. Of zoals ook in de regel van Bose staat: “Brother, sister, it is God who comes to you as a Pilgrim. Every guest who comes to the community will be welcomed by you as Christ in person. [...] You will welcome everyone with honor, simply, but also with warmth and consideration, and you will try to believe that Christ is present in them.” (regel 38).

Angst...

Het thema van dit KajuitNieuws is hulpverlening – het gaat dus over U en mij. Hebben wij niet steeds weer hulp van die ander nodig? De ander die zegt: ‘zie je Christus in hem of haar?’ in plaats van het angstig kijken of je een terrorist in de ander ziet. Wij vierten straks Kerst, het feest dat Christus in ons midden kwam. Het feest waar de herders en de Magiërs kwamen om Hem te zien en waar de engelen zongen in jubelgezang. Maar ook toen werd al gauw het jubelgezang overstemd door het gebulder van soldaten, het geschreeuw van jonge kinderen en het geweeklaag van hun

ouders. Het verhaal van Kerstmis vertelt niet alleen over engelen en herders en wijze mannen die komen met goud, wierook en mirre, maar ook over koning Herodes, over soldaten en over de moord op kleine kinderen... Of het nu komt door terroristen of een door een onzekere en bijna krankzinnige oude koning die zich bedreigd voelt, die in zijn waanzin alle jongens van twee jaar en jonger laat vermoorden, angst maakt zeker ook vandaag nog deel uit van het Kerstverhaal. Kerst komt in een wereld die lijdt, God neemt dat lijden niet weg, maar Hij zegt wel dat Hij het met ons wil dragen.

Hineni

Maria en Jozef vluchtten naar Egypte, niet wetend waar zij terecht zouden komen. Ze wisten niet wat de toekomst hen zou brengen. Het enige wat zij wisten is dat God hen zou leiden. In alle onzekerheid is ook nu God aanwezig en wil ook ons leiden. Daarom zond Hij zijn Zoon als baken van hoop in ons midden. Ook nu mag Christus geboren worden en wij mogen Hem zien. Hij die zegt: ‘wees niet bang, hineni, zie hier ben Ik’.

Ik wens jullie allen een gezegende Kerst,

br Rik Florentinus
prior gemeenschap Spe Gaudentes

Steun ons

Dagelijks gastvrijheid verlenen aan dak- en thuislozen, (intern) begeleid wonen, medische en maatschappelijke zorg voor mensen zonder ziektekostenverzekering: de steun van vrienden en donateurs is onmisbaar om aan onze roeping gehoor te kunnen geven. We zijn blij en dankbaar dat zoveel mensen ons op diverse manieren ondersteunen. Door expertise beschikbaar te stellen, als vrijwilliger mee te werken, voor ons te bidden en ons financieel te steunen.

Er is de afgelopen maanden hard gewerkt aan de verbouwing van een aantal gastenkamers. Vijf kamers hebben inmiddels een eigen toilet en douche gekregen, zodat ze beter geschikt zijn om ouder(s) met kind(eren) op te vangen. Graag zouden we nog één kleine kamer verbouwen tot badkamer en de 'oude' badkamer verbouwen tot een kamer met eigen toilet en douche. Giften hiervoor zijn van harte welkom!

Een speerpunt voor de komende jaren is het uitbreiden van onze achterban. We hebben al een aantal stappen hiertoe gezet, zo zijn we inmiddels actief op Facebook, hebben we ons publiciteitsmateriaal vernieuwd en werken we aan presentaties en groepsontvangsten 'nieuwe stijl'. Hierbij ligt het accent op wederkerigheid: mensen aanspreken op wat zij actief voor ons kunnen betekenen. Maar dat is niet genoeg. Daarom ontwikkelen we op dit moment een aantal plannen om meer mensen kennis te laten maken met onze gemeenschap. Op centrale plekken in de gemeenschap willen we een informatiezuil inrichten, waar mensen hun mailadres kunnen achterlaten en direct kunnen doneren. Via een digitale nieuwsbrief en maandelijks een filmpje uit het leven van de gemeenschap willen we hen blijvend betrekken bij Oudezijds 100. Dit vraagt de nodige investering, waarvoor we ook een beroep doen op u, onze donateurs.

Heeft u vragen of ideeën rond een van deze projecten? Neem dan contact met ons op via rosaliene.israel@oudezijds100.nl.

Welkom en afscheid

Welkom

Çeli uit Albanië is als vrijwilligster drie maanden bij Oudezijds 100 geweest. Inmiddels hebben we (helaas!) alweer afscheid van haar moeten nemen.

Er zijn dit jaar drie diaconaal jaarders actief bij Oudezijds 100: Alex (uit Roemenië) is de eerste helft van het seizoen bij ons geweest, Corrinna (uit Duitsland) en Inese (uit Letland) zijn hier het hele seizoen.

Jovanka woont sinds de zomer in het Vaderhuis. Zij verwacht in december een kindje.

Peter en Ruth wonen met hun dochter Nina op Oudezijds 100. Ook hebben we Robert Jan mogen verwelkomen. Ilaisa woont enige tijd bij ons en is op 22 oktober bevallen van een dochter, Casey.

Afscheid

Ferry en Guus zijn verhuisd naar een woonruimte buiten de gemeenschap.

Meta is verhuisd naar een huis bij de Zuiderkerk en blijft (gelukkig!) wel betrokken bij de gemeenschap, bijvoorbeeld als receptioniste van de Inloop.

Hannah, Michele en de kinderen zijn verhuisd naar Haarlem.

Veni, vidi, foetsie

Voor een korte periode heeft een heel aantal mensen met ons meegeleefd.

Hans en Christa van de Bruderhof uit Londen waren een week hier.

William, een Franse theoloog, verbleef hier een week. Hij maakt een rondreis langs Europese gemeenschappen.

Rie uit Gemeenschap de Hooge Berkt verbleef naar jaarlijkse gewoonte een week bij ons rondom de geloftebevestiging.

Impressie gemeenschapsweekend

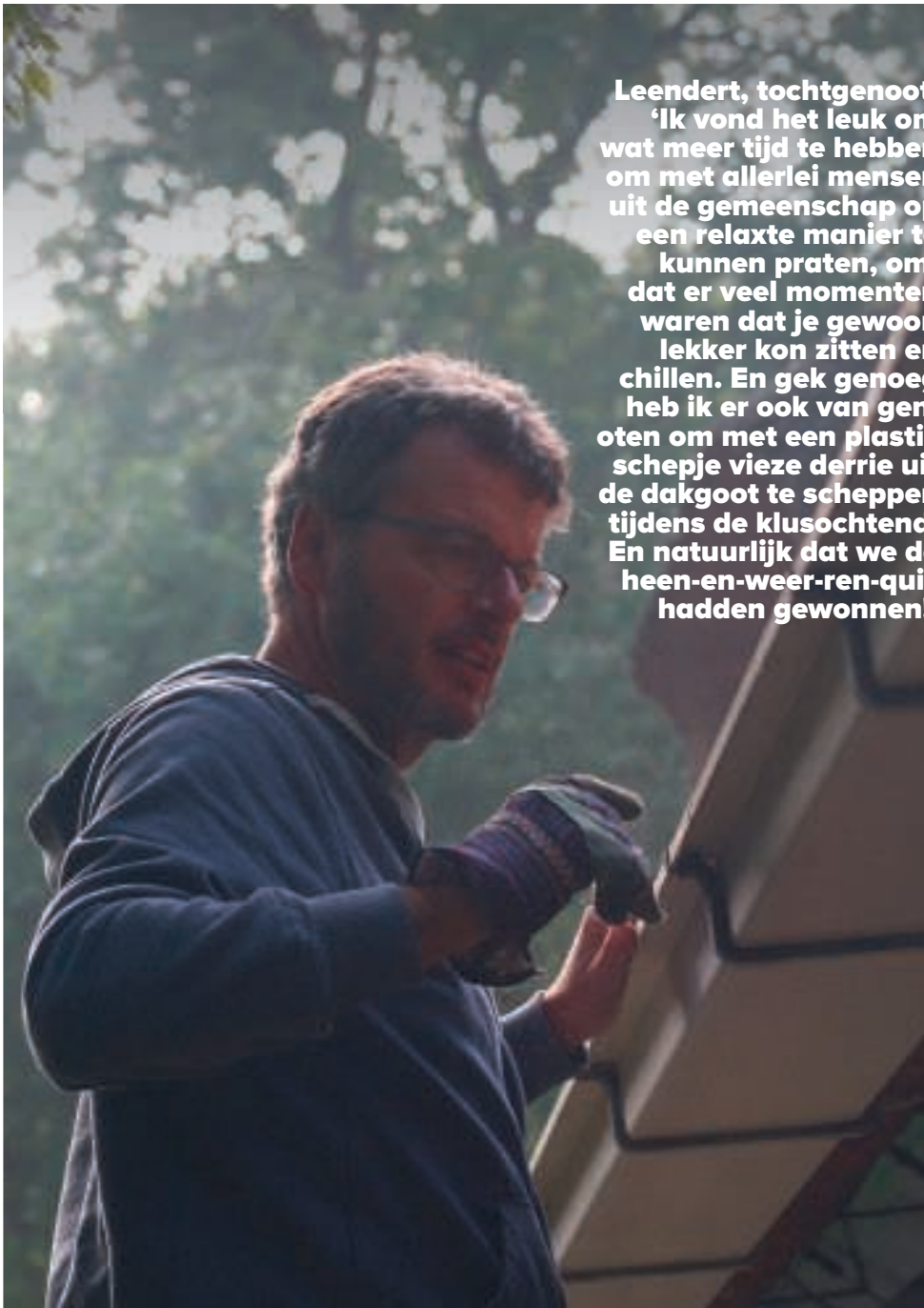
Schoorl, 2-4 oktober 2015

Tanneke, tochtgenoot:
'Het leukste vond ik dat Juna nog tot heel lang na
het gemeenschapsweekend speelt dat ze naar Schoorl gaat,
met de trein of met de boot of met het vliegtuig!'

A man with short brown hair and glasses, wearing a blue hoodie and safety glasses, is working on a roof. He is wearing a purple and white patterned glove on his right hand and is using a tool to work on the roof tiles. The background shows green trees and a clear sky.

**Leendert, tochtgenoot:
'Ik vond het leuk om
wat meer tijd te hebben
om met allerlei mensen
uit de gemeenschap op
een relaxte manier te
kunnen praten, om-
dat er veel momenten
waren dat je gewoon
lekker kon zitten en
chillen. En gek genoeg
heb ik er ook van gen-
oten om met een plastic
schepje vieze derrie uit
de dakgoot te scheppen
tijdens de klusochtend.
En natuurlijk dat we de
heen-en-weer-ren-quiz
hadden gewonnen!'**

Dorothee:

‘Wat ik zo bijzonder vind aan een gemeenschapsweekend met Oudezijds 100 is het samen weg zijn, elkaar in een ontspannen omgeving beter leren kennen, samen spellen spelen tot diep in de nacht, lachen, plezier maken en buiten zijn. Het weerwolven ‘s avonds (of beter: tot in de vroege uurtjes) was mijn favoriete moment!’

Natascha, die het weekend organiseerde:
‘Veel handen maken leuk werk en met wat goede wil is heel veel mogelijk! Je moet ook dingen uit handen geven en dan gaat het soms anders dan je had gedacht. Het kan je erbij bepalen dat jouw manier ook maar een manier is en dat het ook best anders kan. Soms overtreft dat je verwachtingen. Mijn leukste moment was het spel op de zaterdagavond, waarbij de verschillende teams stonden te dringen aan mijn tafel voor de volgende vraag. Het aanstekelijke enthousiasme waarmee werd gespeeld. In het hier en nu ...’

Robert-Jan:

‘Een weekend weg met Oudezijds 100 is met z’n allen leuke dingen doen in een relaxte sfeer, het verbaasde me hoe soepel alles verliep. Zaterdagavond veranderde die relaxte sfeer in één keer in een complete chaos, geweldig! Als ik niet was getackeld door zr Lyke en als zr Albertine haar elleboog niet had gebruikt, hadden we zeker weten gewonnen!’

Column Kruispost

In de afgelopen weken mocht ik spreken op een bijeenkomst van ASF (Aktion Sühnezeichen Friedensdienste) over medische ethiek in de zorg. Hoewel ik in de drukte van alledag niet goed voorbereid was op mijn taak, was het goed om te mogen nadenken over onze ethiek en met een kritisch oog te kijken naar eigen werk en roeping. In de gemeenschap is onze ethiek mede gebaseerd op een holistisch mensbeeld. Daar waar we de eenheid een beetje kunnen herstellen, ontstaan bijzondere ervaringen.

Op Kruispost mag ik telkens getuige zijn van het werk van bekwame artsen, die zich in hun werk bewust zijn van het samengaan van somatische en psychische pijn. Door goed te luisteren en vragen te stellen, proberen zij passende hulp te bieden.

‘Hier ben ik’ wordt onder hun handen heel concreet. Vanuit de arts naar de patiënt in de zin van ‘wat kan ik voor jou doen met mijn medische expertise?’ en vanuit de patiënt naar de arts als ‘hier ben ik als mens, met pijn, maar ook met een talent - wat kan ik doen?’. Wij willen telkens streven naar die wederkerigheid die van de mens weer een mens maakt. De mens die de moeite waard is om naar te luisteren, die iets te vragen heeft, maar ook iets te brengen.

Op een morgen kwam Jonathan met zijn gitaar op de rug bij de dokter als een gebogen en moedeloze man. Geld om een bijdrage te geven in de zorg had hij niet, maar de dokter ontdekte dat hij een talent had dat hij wilde delen. En zo kregen wij, die morgen, een gitaarconcert als dank voor de gekregen zorg.

Door mijn hoofd ging het lied:

Brother let me be your servant, pray that I may have the grace to let you be my servant too.

Alleen in die wederkerigheid kunnen wij weer een eenheid worden.

zr Albertine de Bruijn-Boiten sg
Algemeen coördinator Kruispost

Kroniek

Delen en werken

Kort na het jubileum, op 25 september, is zr Lyke op Radio 1 geïnterviewd over het opgroeien, leven, bidden en werken in de gemeenschap.

Van 2 tot en met 4 oktober was het jaarlijkse gemeenschapsweekend. Dit keer waren we te gast in het Doopsgezinde Broederschapshuis in Schoorl. Voor dit weekend gaat veel dank uit naar Natascha, die zeer betrokken is geweest bij de organisatie!

Op 12 oktober ontving zr Rosaliene een groep studenten van de Hogeschool van Amsterdam in het kader van een minor 'Diversity in urban context'.

We hebben deelgenomen aan de dag over 'Diaconie in de Knel' van Mariënborg op

31 oktober in de Jaarbeurs in Utrecht. En 4 november was er de 'Nacht van de straatjongeren', waarbij Don Bosco bij ons onderdak kreeg.

10 November ontving br Leo een groep studenten van de Wittenberg (Zeist) en een week later kwam er nog een groep studenten van de CHE langs, onder leiding van Willemijn dg.

11 November hebben we uitgebreid Sint Maarten gevierd met de gebruikelijke pannenkoeken, een viering in de Allemanskapel en een rondje door de buurt. Diezelfde dag gaf zr Albertine een lezing op een congres van Aktion Sühnezeichen Friedensdienste over de vluchtelingenproblematiek in Europa.

Vieren

Ook was Oudezijds 100 in de buurt present tijdens het Nieuwe Hemelfestival bij het afscheid van ds. Eddy Reefhuis op 22 november in de Oude Kerk.

Een groep theologie-studenten van de Vrije Universiteit en de Protestantse Universiteit doen de komende weken een participierend onderzoek bij Oudezijds 100.

Ilaisa en Chris hebben op 18 oktober een dochter gekregen, ze noemen haar Casey. Op 7 november is Izay geboren, zoon van Michele en Hannah, broetjes van Jarden, Susanna, Elias, Aviva, Levita en Matthea. Op 8 november is Adam, zoon van Leendert en Tanneke tg. gedoopt bij Via Nova.

Verlies

Op 22 september overleed Eelke, de man van onze maatschappelijk werker Peggy. Eelke was al langere tijd ernstig ziek. In een viering in de kapel van het OLVG, waar hij als psycholoog werkte, namen we afscheid van hem. Eelke en Peggy leerden elkaar in de jaren '70 kennen op Oudezijds 100, waar Eelke onder meer actief was in het eethuisje Kana. Ons medeleven gaat uit naar Peggy en haar dochter Nicky.

Op 17 november jl. overleed Willem Cense, oud-huisarts te Urk, oud-voorzitter van het Rode Kruis en jarenlang als arts werkzaam op Kruispost. Op 21 november werd hij vanuit de Protestantse Kerk Zandvoort begraven. We leven mee met zijn vrouw Marianne, kinderen en kleinkinderen.

Vooruitblik

Wanneer u dit nummer van KajuitNieuws leest, hebben we inmiddels de periode van Advent achter ons. Kerst wordt op Oudezijds 100 'traditioneel' gevierd door op 24 december samen naar een nachtdienst te gaan en daarna beschuit met muisjes te eten. Daarna is er op 25 december 's avonds een kerstdiner. Na de kerstdagen vertrekt het kerstkamp naar Maria ter Claesze. Oud en Nieuw wordt in Amsterdam gevierd.

Vanuit Maria ter Claesze Het Kerstdiner

Wanneer het werkelijk was, weet ik niet meer! Het moet al aardig lang geleden zijn geweest, want geen van de deelnemers die ik me herinner, leeft nog. Misschien nog één van de kinderen, want die waren toen nog erg klein; maar die wonen al lang niet meer in de oude binnenstad. Ten tijde van dat bewuste kerstdiner verhuisden veel mensen onder druk van de gemeente naar een andere buurt of stad, zodat de oude huizen in de binnenstad gerestaureerd konden worden, in de suggestieve veronderstelling dat je weer terug kwam, maar als je later terug zou komen, zou je niet weten wat je zag. Maar niemand kwam terug. Er was hen namelijk niet verteld hoe hoog de huur ná de restauratie zou zijn.

In de tijd van het kerstdiner woonden ze nog in de stegen en straatjes in bovenhuisjes, soms nog met petroleumlicht en straatlantaarns die 's avonds werden opgestoken. Solidariteit was onze eerste slogan. Ook wij kookten op petroleum of butagas. De electra was enkel voor het licht. Het geld daarvoor ging in een gesloten

bus. Geen geld? Dan ook geen electra. De Kajuit was door ons samen opgekalefaterd. Vakkundig geschilderd door Piet en andere Piet, die hier en daar gaten in de muur dichtte. De lage ruimte werd verwarmd door een potkachel op twee poten en een baksteen. Een goede speelruimte voor de klaverjasclub en de bridgegroep, het pauzetheater en 'iets voor de kinderen'. In de Kajuit was ook het jaarlijkse kerstfeest voor de buurtbewoners.

De taken waren verdeeld. Peet zou de moorkoppen bakken (met een dubbel grote voor mij), Wil en de jongens maakten de groenten schoon, Bertus sleepte het versier aan en Greet schildte de aardappelen, enzovoorts. Ik merk dat ik zelfs de namen vergeten ben, al staat het hele feest me voor de geest als was het gisteren. De tafels (schildersschragen met lakens overdekt) waren door de Manvissen gedekt en die konden dat echt! Zij had voor de oorlog bij een dure familie gediend en hij stond op de markt. Het zag er werkelijk heel feestelijk uit.

Alleen ik voelde me helemaal niet feestelijk. Ik had iets gedaan wat ik nog nooit had gedaan: ik had al het lekkere eten, de versiering, de kaarsen, enzovoorts, op de pof gekocht. Alle clubs hadden hun eigen spaardoosje of blikje, maar die waren allemaal leeg. Moesten we het Kerstfeest, waar iedereen zo naar uitgekeken had, dan maar niet vieren? Dat kon niet. Niemand zou ook begrijpen dat er geen rooie cent meer was. Maar de klaverjasclub 'speelde' en spaarde voor een koe in India, voor één van onze voormalige studenten-vrijwilligers die daar als zendingsarts was. Daar waren alle doosjes voor geleegd. Toch zou niemand

kunnen begrijpen, dat er geen rooie cent meer was. Ik betaalde bij de kleine en vaste leveranciers eenmaal per week en dan was het geld er altijd, maar nu niet, nu niets, helemaal niets. Terwijl ik nakeek in de Kajuit of werkelijk alles klaar was voor het Kerstfeest - ja, alles was oké, zelfs de oude tafelbijbel lag klaar bij fr Rolfs plaats - werd er geklopt bij de Kajuitdeur. Er stond een mij totaal onbekende man, die zei uit Den Haag te komen. Hij had een jongetje aan zijn hand met een bos bloemen of een plant, dat weet ik niet meer. Mijn eerste reactie was: 'hij wil me kerstbloemen verkopen', maar het tegendeel was waar. Hij reikte ze me toe en de vader vroeg of wij een kerstdiner

daar beneden in de Kajuit zouden hebben. Op mijn antwoord stak de vreemdeling zijn hand in zijn borstzak en gaf me de inhoud met de woorden: 'voor het diner'. Hij pakte zijn kind bij de hand en ging richting station. In mijn ene hand hield ik de bloemen, in de andere zat een papiertje gevouwen, een geldbiljet, zo groot als ik nog nooit gezien had. Daar had ik wel twee diners van kunnen betalen. Een biljet zó groot dat Adriaan, onze toenmalige leervicaris, het alleen in de bank gewisseld kon krijgen.

Een HEERLIJK kerstfeest!
sr Georgine

OUDE ZIJDS 100

Communitaire Gemeenschap Oudezijds 100
Oudezijds Achterburgwal 100
1012 DS Amsterdam
020 6266634
info@oudezijds100.nl
www.oudezijds100.nl

Voor giften:
Stichting Vrienden van Oudezijds 100
IBAN NL80INGB 0000056295
BIC INGBNL2A

